

statsborgere, og de bliver det sandsynligvis også om et halvt år. Jeg synes ikke, skaden er så stor.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er i anledning af hr. Simon Emil Ammitzbølls tale om, at det er smøl og langsomhed i ministeriet. Vil hr. Allan Niebuhr ikke give mig ret i, at når man står med konkrete problemer i retning af forlag, trykkerivirksomhed og andre ting, som jo simpelt hen ikke altid er nemme at få til at passe sammen, og at de måske ikke lige når at opfylde de terminer, der er, så er det ikke smøl og uduelighed, så er det altså et sammenfald af omstændigheder, som man faktisk i denne ufuldkomne verden bliver nødt til at acceptere?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg har ikke nogen som helst grund til at tro, at ministeren eller folk i Integrationsministeriet har valgt at være ligeglade med, hvor lang tid det tog at producere det her. Tværtimod ved jeg ud fra den snak, vi har haft, at det ærgrer mange, at det har taget længere tid, end man havde regnet med, at nå frem til det her resultat. Det her er ikke smøl eller på nogen som helst måde noget, man har gjort for at skade nogen. Produktionstiden har været, som den måtte være ude i det private erhvervsliv med hensyn til at få trykt de her ting og de prøver.

At begynde at snakke om smøl synes jeg er unfair over for mennesker, der har gjort deres ypperste for at blive færdige med materialet, der skal leve op til det nye lovforslag.

Formanden:

Vil hr. Søren Krarup have en kort bemærkning mere? Nej. Det vil hr. Bjørn Medom Nielsen derimod. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Der er en påfaldende modsætning imellem den meget fine tale, der bliver holdt ved indledningen her ved førstebehandlingen af tildeling af statsborgerskab, om, hvor vigtigt det er, og hvor meget det betyder, og den dybde, det har for de enkelte mennesker, og så det, der samtidig siges om, at det er ligegyldigt, om der er nogle, der fuldstændig uforvarende får skudt deres afgørelse et halvt år ud i tiden. Der er en fuldstændig modsætning.

Jeg hører hr. Allan Niebuhr bruge ordet fribillet om at blive undtaget, fordi man i systemet ikke har kunnet gøre sig færdig, men hvor ansøgeren har haft en forventning. Jeg vil gerne spørge ordføreren: Er det udtryk for, at der har været uddelt fribilletter i andre sammenhænge i forbindelse med statsborgerskabet, når man bruger det om de 120, der ikke får det her?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nej, det er ikke det, der er tilfældet, og jeg skal da beklage, hvis det falder nogen for brystet, at jeg brugte det moderne ord fribillet. Men jeg siger, at hvis der er 120 mennesker, hvorom vi vælger at sige, at de her mennesker ikke behøver gå op til den her prøve, hvordan ville man så stille sig, hvis der nu var et par mennesker eller fem, der ved næste optagelsesprøve ikke kunne klare den her test, og som faldt på det, som var det eneste grundlag for, at de ikke kunne blive danske statsborgere?

Det synes jeg ikke ville være rimeligt. Der var et demokratisk flertal, der ved den her lovs oprettelse i december 2005 besluttede, at sådan skulle det være. Det var et demokratisk flertal, der valgte det, og derfor må vi leve op til, at det var det ønske, der var. De skal op til den her prøve, og det kommer de, og så er de danske statsborgere ved næste lovforslag.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg kan høre, at det er vigtigt for ordføreren, at det her med fribilletten ligger der, og det er også i orden. Men hvis der nu herimellem er en person, der har søgt ind på politiskolen, hvor man jo skal være dansk statsborger, og ikke kan komme ind nu, så skal vedkommende altså vente måske et helt år for at kunne komme ind. Er det ikke af en sådan karakter, at det får den konservative ordfører til at overveje, om vi alligevel ikke skulle tage fat på den her måde?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Hr. Bjørn Medom Nielsen ved jo lige så godt som jeg, at vi har debatteret det her emne i Indfødsretsudvalget. Jeg har meget stor respekt for det at blive dansk statsborger, men jeg har også stor respekt for det arbejde, der bliver lavet i ministeriet. Og jeg kan under ingen omstændighe-